

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
της 19ης Ιουλίου 2016¹

Υπόθεση C-577/14 P

**Brandconcern BV
κατά**

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Λεκτικό σήμα “Lambretta” — Αίτηση της Brandconcern BV περί εκπτώσεως — Μερική έκπτωση από δικαίωμα επί σήματος»

1. Η καταχώριση σήματος απαιτεί, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζονται στην αίτηση τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η προστασία του εν λόγω διακριτικού σημείου. Για τον σκοπό αυτό, τόσο οι οικονομικοί φορείς όσο και τα γραφεία σημάτων των κρατών μελών και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Γραφείο ή EUIPO²) εφαρμόζουν την Ταξινόμηση της Νίκαιας³.
2. Ο Διακανονισμός της Νίκαιας περιλαμβάνει κατάλογο με 34 κλάσεις προϊόντων και 11 κλάσεις υπηρεσιών. Κάθε κλάση περιλαμβάνει τις γενικές ενδείξεις που αντιστοιχούν στους κλάδους στους οποίους εντάσσονται τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες. Ο Διακανονισμός περιέχει, επιπλέον, αλφαβητικό κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών ο οποίος ορίζει σε ποια κλάση εμπίπτει κάθε προϊόν ή υπηρεσία.
3. Με την απόφαση The Chartered Institute of Patent Attorneys⁴ (στο εξής: απόφαση «IP Translator»), το Δικαστήριο αποφάνθηκε επί της ερμηνείας της χρήσεως των τίτλων των κλάσεων του Διακανονισμού της Νίκαιας, ως παράγοντος που επιδρά στην έκταση της παρεχόμενης από την καταχώριση των σημάτων προστασίας. Χάραξε ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές, τονίζοντας, ιδίως, την ανάγκη να προσδιορίζονται, με σαφήνεια και ακρίβεια, στις αιτήσεις καταχωρίσεως τα αγαθά ή υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η προστασία της καταχωρίσεως⁵. Το Δικαστήριο, ωστόσο, δεν περιόρισε τα διαχρονικά αποτελέσματα της αποφάσεώς του.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

2 — Κατά την αναφορά στο Γραφείο, χρησιμοποιούνται στις υπόλοιπες γλώσσες, τα αρχικά της ονομασίας του στα αγγλικά (European Union Intellectual Property Office).

3 — Διακανονισμός της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 1154, αριθ. I 18200, σ. 89· στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας ή, απλά, Διακανονισμός).

4 — Απόφαση της 19ης Ιουνίου 2012 (C-307/10, EU:C:2012:361). Η απόφαση είναι γνωστή με την ονομασία του επίμαχου διακριτικού σημείου: «IP Translator».

5 — Όσον αφορά την απόφαση IP Translator, βλ. σημεία 53 επ. των παρουσών προτάσεων.

4. Η επιχείρηση Brandconcern BV ζητεί με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Scooters India κατά ΓΕΕΑ – Brandconcern (LAMBRETTA) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση)⁶, υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον δεν εφάρμοσε αναδρομικώς τη νομολογία της αποφάσεως IP Translator σε αίτηση καταχωρίσεως σήματος σχετική με την κλάση 12, η οποία υποβλήθηκε στο EUIPO. Η αίτηση αναιρέσεως θα επιτρέψει, πρώτον, να σκιαγραφηθεί η καθιερωθείσα με την απόφαση IP Translator νομολογία και, εν συνεχεία, να εξεταστεί η ενδεχόμενη δυνατότητα εφαρμογής της στα ήδη καταχωρισθέντα σήματα.

5. Εν πάση περιπτώσει, η σημασία της αποφάσεως που θα εκδοθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως είναι περιορισμένη, λαμβανομένης υπόψη της νέας διατυπώσεως του άρθρου 28 του κανονισμού 207/2009⁷, μετά τη θέση σε ισχύ, στις 23 Μαρτίου 2016, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2424⁸. Η παράγραφος του 8 επιχειρεί να αμβλύνει τα ερμηνευτικά προβλήματα σχετικά με την ταξινόμηση των καλυπτόμενων από σήματα που είχαν καταχωριστεί πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως IP Translator προϊόντων και υπηρεσιών.

I – Νομοθετικό πλαίσιο

A. Κανονισμός 207/2009 για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

6. Τα σήματα της Ένωσης διέπονται, για τους σκοπούς της υπό κρίση διαφοράς, από τον κανονισμό 207/2009. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις, δυνάμει του κανονισμού 2015/2424, ο οποίος τροποποίησε ουσιώδεις πτυχές της προγενέστερης ρυθμίσεως σχετικά με τα κοινοτικά σήματα (αποκαλούμενα πλέον «σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης»)⁹, δεν ασκούν *ratione temporis* επιρροή στην υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το νέο άρθρο 28 (Προσδιορισμός και ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών), η παράγραφος 8 του οποίου ορίζει τα εξής:

«8. Δικαιούχοι σημάτων της [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση πριν από τις 22 Ιουνίου 2012 και είναι καταχωρισμένα σε σχέση με ολόκληρο τον τίτλο κλάσης της Νίκαιας μπορούν να δηλώσουν ότι η πρόθεσή τους, κατά την ημερομηνία κατάθεσης, ήταν να επιδιώξουν την προστασία προϊόντων ή υπηρεσιών πέραν εκείνων που καλύπτονται από την κυριολεκτική έννοια του τίτλου της κλάσης αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που έχουν ούτως προσδιορισθεί περιλαμβάνονταν στον αλφαβητικό κατάλογο της εν λόγω κλάσης σύμφωνα με την ισχύουσα, κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, έκδοση της Ταξινόμησης της Νίκαιας.

Η δήλωση υποβάλλεται στο Γραφείο έως τις 24 Σεπτεμβρίου 2016 και αναφέρει, με σαφή, ακριβή και συγκεκριμένο τρόπο, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, πλην εκείνων που καλύπτονται σαφώς από την κυριολεκτική έννοια των ενδείξεων του τίτλου της κλάσης, που κάλυπτε αρχικά η πρόθεση του δικαιούχου. [...]

6 — Απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Scooter India κατά ΓΕΕΑ — Brandconcern (LAMBRETTA) (T-51/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:844).

7 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

8 — Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21).

9 — Ή επίσης «σήμα της Ένωσης», σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/2424. Οι όροι «σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης» ή «σήμα της Ένωσης» χρησιμοποιούνται αδιακρίτως στις παρούσες προτάσεις.

Σήματα της [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] για τα οποία δεν έχει υποβληθεί δήλωση εντός του χρονικού διαστήματος το οποίο αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο θεωρείται ότι επεκτείνονται, από τη λήξη της εν λόγω περιόδου, μόνο στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται από την κυριολεκτική έννοια των ενδείξεων οι οποίες περιλαμβάνονται στον τίτλο της σχετικής κλάσης.»

7. Υπό τον τίτλο VI, «Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα», το άρθρο 51, σχετικά με τους λόγους εκπτώσεως, ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο Γραφείο ή μετά από ανταγωγή στα πλαίσια αγωγής για παραποίηση/απομίμηση:

α) εάν, επί διάστημα πέντε συνεχών ετών, δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί και δεν υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση: [...]

[...]

2. Εάν ο λόγος έκπτωσης αφορά μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το κοινοτικό σήμα, ο δικαιούχος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του μόνο για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.»

B. Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) 2868/95¹⁰

8. Υπό τον τίτλο «Κατάλογος προϊόντων και υπηρεσιών», ο κανόνας 2 ορίζει τα εξής:

«1. Στην ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εφαρμόζεται η κοινή ταξινόμηση που αναφέρεται στο άρθρο 1 του διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώρηση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε.

2. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες κατονομάζονται στον κατάλογο κατά τρόπο που να δείχνει καθαρά τη φύση τους και έτσι ώστε κάθε προϊόν και κάθε υπηρεσία να μπορεί να ταξινομηθεί σε μια μόνο κλάση της ταξινόμησης της Νίκαιας.

3. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες ομαδοποιούνται, κατ' αρχήν, σύμφωνα με τις κλάσεις της ταξινόμησης της Νίκαιας, κάθε δε ομάδα προηγείται ο αριθμός της κλάσης της εν λόγω ταξινόμησης στην οποία ανήκει αυτή η ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών και παρατίθεται με τη σειρά των κλάσεων αυτής της ταξινόμησης.

4. Η ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εξυπηρετεί αποκλειστικά διοικητικούς σκοπούς. Για τον λόγο αυτό, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν μπορούν να θεωρούνται ως ταυτόσημα μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται στην ίδια κλάση στην ταξινόμηση της Νίκαιας ούτε διαφορετικά μεταξύ τους επειδή εμφανίζονται σε διαφορετικές κλάσεις στην εν λόγω ταξινόμηση.»

10 — Κανονισμός της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 355/2009 της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2009 (ΕΕ 2009, L 109, σ. 3)· στο εξής χρησιμοποιούνται αδιακρίτως οι όροι «κανονισμός εφαρμογής» και «εκτελεστικός κανονισμός».

Γ. Ανακοινώσεις του προέδρου του EUIPO

9. Ο πρόεδρος του EUIPO ασκεί τις εξουσίες που του απονέμει το άρθρο 124 του κανονισμού 207/2009. Μεταξύ αυτών, εξέχουσα θέση έχει, καθόσον ενδιαφέρει εν προκειμένω, η αρμοδιότητα της εκδόσεως εσωτερικών διοικητικών εντολών και, ιδίως, ανακοινώσεων (παράγραφος 2, στοιχείο α'), οι οποίες δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα του EUIPO, σύμφωνα με το άρθρο 89, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

10. Προς αποσαφήνιση της πρακτικής του Γραφείου όσον αφορά τη χρήση και τις συνέπειες της χρήσεως των τίτλων κλάσεων όταν οι αιτήσεις καταχωρίσεως ή οι καταχωρίσεις κοινοτικού σήματος έχουν αποτελέσει αντικείμενο περιορισμού ή μερικής παραιτήσεως, ή αντικείμενο διαδικασιών ανακοπής ή ακυρώσεως, ο πρόεδρος εξέδωσε και δημοσίευσε την ανακοίνωση 4/03¹¹. Στο σημείο της IV, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Οι 34 κλάσεις προϊόντων και οι 11 κλάσεις υπηρεσιών περιλαμβάνουν το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών, οπότε η χρήση όλων των γενικών ενδείξεων του τίτλου κλάσεως συγκεκριμένης κλάσεως συνιστά αξίωση έναντι όλων των προϊόντων ή υπηρεσιών που εμπίπτουν στη συγκεκριμένη αυτή κλάση.

Ομοίως, η χρήση ορισμένης γενικής ενδείξεως που περιλαμβάνεται στον τίτλο κλάσεως θα αφορά όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην εν λόγω γενική ένδειξη και έχουν ταξινομηθεί ορθώς στην ίδια κλάση. [...]

11. Μετά την έκδοση της αποφάσεως IP Translator, και παρά το γεγονός ότι με αυτήν το Δικαστήριο ερμήνευσε την οδηγία 2008/95/EK¹² και όχι τον κανονισμό 207/2009, ο πρόεδρος του EUIPO δημοσίευσε την ανακοίνωση 2/12¹³, το σημείο V της οποίας έχει ως εξής:

«Όσον αφορά τα κοινοτικά σήματα που καταχωρίστηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ της παρούσας ανακοινώσεως και στα οποία χρησιμοποιούνται όλες οι γενικές ενδείξεις οι οποίες παρατίθενται στον τίτλο συγκεκριμένης κλάσεως, το Γραφείο εκτιμά ότι η πρόθεση του αιτούντος ήταν, λαμβανομένων υπόψη των οριζομένων στην ανακοίνωση 04/03, να καλύψει το σύνολο των προϊόντων ή των υπηρεσιών που απαριθμούνται στον αλφαβητικό κατάλογο της κλάσεως αυτής ως είχε κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Τούτο ισχύει υπό την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 50 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.»

II – Ιστορικό της διαφοράς

12. Από τις σκέψεις 1 έως 6 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η εταιρία Scooters India Ltd. είναι δικαιούχος του λεκτικού κοινοτικού σήματος «Lambretta»¹⁴, η αίτηση καταχωρίσεως του οποίου κατατέθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2000 και το οποίο καταχωρίστηκε από το Γραφείο στις 6 Αυγούστου 2002, υπό τον αριθμό 1495100.

11 — Ανακοίνωση 4/03 του προέδρου του Γραφείου, της 16ης Ιουνίου 2003, για τη χρήση των τίτλων κλάσεων στους καταλόγους προϊόντων και υπηρεσιών για τις αιτήσεις και τις καταχωρίσεις κοινοτικού σήματος.

12 — Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

13 — Ανακοίνωση 2/12 του προέδρου του EUIPO, της 20ής Ιουνίου 2012, ταυτόσημου τίτλου με την προηγούμενη της, ήτοι την ανακοίνωση 4/03, την οποία καταργεί και αντικαθιστά. Η ανακοίνωση 2/12 καταργείται κατά στάδια: ένα τμήμα της, από τις 23 Μαρτίου 2016, και το υπόλοιπο, στις 25 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, όταν αντικατασταθεί από την ανακοίνωση 1/2016 του προέδρου του Γραφείου, της 8ης Φεβρουαρίου 2016, για την εφαρμογή του άρθρου 28 του κανονισμού περί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

14 — Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Scooters India ισχυρίζεται ότι η αίτηση αφορούσε τη διεκδίκηση της αρχαιότητας πέντε σημάτων καταχωρισθέντων στο Ηνωμένο Βασίλειο, ιδίως, το υπ. αριθ. 874581 για μηχανοκίνητα οχήματα, φορτηγάκια, ποδήλατα και βοηθητικά μέρη αυτών που περιλαμβάνονται στην κλάση 12, και ενός καταχωρισθέντος στην Ιταλία.

13. Η αίτηση καταχώρισεως είχε περιορίσει τα καλυπτόμενα από το σήμα προϊόντα στις κλάσεις 3, 12, 14, 18 και 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας. Για τους σκοπούς της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, δεδομένου ότι η Scooters India είχε εν μέρει παραιτηθεί των υποβληθέντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αιτημάτων της¹⁵, αρκεί η αναφορά στα προϊόντα της κλάσεως 12, η περιγραφή των οποίων, σύμφωνα με τον Διακανονισμό της Νίκαιας, είναι η εξής:

— κλάση 12: «Οχήματα· μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, τον αέρα ή το νερό.»

14. Στις 19 Νοεμβρίου 2007, η επιχείρηση Brandconcern υπέβαλε αίτηση μερικής εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί του σήματος Lambretta, σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94¹⁶. Η αίτηση αυτή περί εκπτώσεως περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα της κλάσεως 12 και στηριζόταν στην έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος επί διάστημα πέντε συνεχών ετών.

15. Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2010, το τμήμα ακυρώσεων του EUIPO, έκανε δεκτό το αίτημα της Brandconcern και κήρυξε τη μερική έκπτωση από τα δικαιώματα επί του σήματος με ισχύ από τις 19 Νοεμβρίου 2007, σε σχέση με τα προϊόντα που ενέπιπταν, μεταξύ άλλων, στην κλάση 12.

16. Η Scooters India προσέφυγε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως της 24ης Σεπτεμβρίου 2010.

17. Με απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή της Scooters India, κάνοντας δεκτό μόνον το μέρος που αφορούσε τα «σαπούνια» της κλάσεως 3 (ως προς το οποίο ακύρωσε την απόφαση της 24ης Δεκεμβρίου 2010)¹⁷.

18. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, ως λόγο για την απόρριψη της προσφυγής της Scooters India, ότι δεν είχε αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του σήματος Lambretta για τα προϊόντα της κλάσεως 12 (μεταξύ άλλων), γεγονός που επάγεται την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του σήματος.

III – Αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

19. Με δικόγραφο της 8ης Φεβρουαρίου 2012, η Scooters India άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η προσφυγή στηριζόταν σε έναν μόνο λόγο, την παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, υποδιαιρούμενο σε δύο αιτιάσεις.

20. Με την πρώτη εξ αυτών, η Scooters India προσήπτε στο τμήμα προσφυγών ότι δεν είχε εξαιρέσει από την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του σήματος τα ανταλλακτικά, ισχυριζόμενη επομένως ότι το EUIPO όφειλε να είχε εφαρμόσει το ισχύον κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς της, ήτοι το 2000, κριτήριο. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό, εάν οι αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων μνημονεύουν, αδιακρίτως, τα αγαθά τίτλου κλάσεως, περιλαμβάνουν όλα τα προϊόντα του αλφαβητικού καταλόγου αγαθών και υπηρεσιών της εν λόγω κλάσεως (στο εξής: διασταλτικό κριτήριο).

15 — Σύμφωνα με τη σκέψη 7 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Scooters India παραιτήθηκε του αιτήματός της ακυρώσεως σε σχέση με τις λοιπές κλάσεις προϊόντων και υπηρεσιών.

16 — Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994 L 11, σ. 1). Νυν άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

17 — Την ίδια ημερομηνία, το τμήμα προσφυγών είχε επίσης απορρίψει προσφυγή της Brandconcern κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

21. Το Γενικό Δικαστήριο σχετικοποίησε την αιτίαση αυτή. Εξέτασε¹⁸ εάν τα ανταλλακτικά για σκούτερ περιλαμβάνονται μεταξύ των ταξινομημένων στην κλάση 12 προϊόντων και, εν συνεχεία, εάν η αίτηση καταχώρισεως της Scooters India μπορούσε να αξιολογηθεί σύμφωνα με το διασταλτικό, ή το «γραμματικό» κριτήριο¹⁹, ήτοι, λαμβανομένης αποκλειστικά υπόψη της έννοιας των κατηγοριών προϊόντων που περιλαμβάνονται ρητώς στον τίτλο της επίμαχης κλάσεως (εν προκειμένω, οχήματα και μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, τον αέρα ή το νερό).

22. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε την απόφαση IP Translator²⁰, από την οποία συνάγεται ότι, όταν ο αιτών την καταχώριση σήματος χρησιμοποιεί όλες τις γενικές ενδείξεις του τίτλου συγκεκριμένης κλάσεως της Ταξινόμησης, οφείλει να διευκρινίσει εάν η αίτησή του αφορά το σύνολο των ταξινομημένων στον αλφαβητικό κατάλογο της οικείας συγκεκριμένης κλάσεως προϊόντων ή υπηρεσιών ή ορισμένα μόνον εξ αυτών, στη δε τελευταία περίπτωση φέρει την υποχρέωση να αναφέρει λεπτομερώς εκείνα που εμπίπτουν στην εν λόγω κλάση²¹.

23. Δεδομένου ότι η απόφαση IP Translator εκδόθηκε αφού είχαν λάβει χώρα τα επίμαχα στο πλαίσιο της προσφυγής πραγματικά περιστατικά, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε εάν η απόφαση αυτή ασκούσε κάποιου είδους επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση και έκρινε ότι εφαρμογή είχε η ανακοίνωση 2/12, στηριζόμενο, κατ' ουσίαν, στις ακόλουθες σκέψεις: α) η ανακοίνωση 4/03 εξηγούσε απλώς την ακολουθούμενη έως την ημερομηνία δημοσίευσής της πρακτική του Γραφείου, β) η ανακοίνωση 2/12 δεν διέκρινε μεταξύ των σημάτων που είχαν καταχωριστεί πριν ή μετά την ανακοίνωση 4/03 και γ) η αρχή της ασφάλειας δικαίου συνηγορούσε υπέρ της εφαρμογής της ανακοινώσεως 2/12 στα σήματα που, όπως το Lambretta, είχαν καταχωριστεί πριν από την έκδοση της ανακοινώσεως 4/03²².

24. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η μνεία, στην αίτηση καταχώρισεως του σήματος Lambretta, όλων των κατηγοριών προϊόντων του τίτλου της κλάσεως 12 έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορούσε το σύνολο των ταξινομημένων στον αλφαβητικό κατάλογο της εν λόγω κλάσεως προϊόντων, πράγμα που, επιπλέον, ανταποκρινόταν στην πρόθεση της Scooters India. Εξέθεσε, επιπλέον, ότι ακόμη και αν τα ανταλλακτικά για σκούτερ δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον αλφαβητικό κατάλογο των προϊόντων της κλάσεως 12, η κλάση αυτή περιλαμβάνει εξαρτήματα και ανταλλακτικά για οχήματα, όπως ελαστικά, τροχοί ή προστατευτικά καλύμματα, και, ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών οφείλε να έχει εξετάσει την ουσιαστική χρήση του σήματος σε σχέση με τα ανταλλακτικά. Δεδομένου ότι στο πλαίσιο της προσβαλλόμενης αποφάσεως είχε παραλειφθεί η εξέταση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την πρώτη αιτίαση του προβληθέντος από την Scooters India λόγου ακυρώσεως²³.

25. Με τη δεύτερη αιτίαση, η Scooters India προσήπτε στο τμήμα προσφυγών νομικό σφάλμα επειδή παρέλειψε να εφαρμόσει τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η ουσιαστική χρήση του σήματος σε σχέση με τα ανταλλακτικά έχει ως συνέπεια να διατηρούνται τα δικαιώματα του δικαιούχου ως προς τα προϊόντα συστατικά μέρη των οποίων είναι τα εξαρτήματα αυτά²⁴.

18 — Σκέψεις 18 επ. της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

19 — Κατά την αναφορά στα δύο αυτά κριτήρια, χρησιμοποιούνται συχνά οι αγγλικοί όροι «class-heading-covers-all-approach», για το διασταλτικό κριτήριο, και «class-heading-means-what-it-says-approach», για το γραμματικό. Βλ., π.χ., Kramer, F., «§32», σε Ekey/Bender/Fuchs-Wisseman (επιμ.), *Markenrecht* (τόμος I), 3η έκδ., C.F. Müller, 2015, σ. 65, σημείο 649.

20 — Το Γενικό Δικαστήριο παρέθεσε, συγκεκριμένα, την σκέψη της 56 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την οποία η οδηγία 2008/95 δεν αντιτίθεται στη χρήση των γενικών ενδείξεων των τίτλων κλάσεων της Νίκαιας προκειμένου να προσδιορίζονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η προστασία μέσω σήματος, εφόσον ένας τέτοιος προσδιορισμός είναι αρκούντως σαφής και ακριβής, ούτως ώστε να έχουν οι αρμόδιες αρχές και οι επιχειρηματίες τη δυνατότητα να προσδιορίζουν την έκταση της ζητούμενης προστασίας.

21 — Σκέψη 61 της αποφάσεως IP Translator.

22 — Σκέψεις 27 έως 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

23 — Σκέψεις 35 έως 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

24 — Απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul (C-40/01, EU:C:2003:145, ιδίως, σκέψεις 40 έως 43).

26. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τη δεύτερη αίτηση, διότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε προβεί σε εξέταση των προσκομισθεισών σε σχέση με τα ανταλλακτικά για σκούτερ αποδείξεων. Ωστόσο, υπέδειξε στο εν λόγω τμήμα τον τρόπο με το οποίο οφείλε να πραγματοποιήσει την ανάλυση αυτή σε σχέση με τη χρήση του σήματος Lambretta για τα ανταλλακτικά, αναφερόμενο –μεταξύ άλλων– στα κριτήρια που καθιερώθηκαν με την απόφαση *Ansul*²⁵.

IV – Διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και αιτήματα των διαδίκων

27. Η αίτηση αναιρέσεως της Brandconcern κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Δεκεμβρίου 2014, τα δε υπομνήματα αντικρούσεως του EUIPO και της Scooters India στις 10 και 18 Μαρτίου 2015 αντιστοίχως.

28. Σύμφωνα με το άρθρο 175, εδάφιο 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το υπόμνημα απαντήσεως κατατέθηκε στις 4 Ιουνίου 2015 και τα υπομνήματα ανταπαντήσεως της Scooters India και του EUIPO στις 8 και 13 Ιουλίου αντιστοίχως.

29. Η Brandconcern ζητεί από το Δικαστήριο, κυρίως: α) να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, β) να απορρίψει την ασκηθείσα από την Scooters India ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή και γ) να καταδικάσει τους αντιδίκους της στα δικαστικά έξοδα. Επικουρικώς, ζητεί να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που ακύρωσε την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 1ης Δεκεμβρίου 2011 και να καταδικάσει το EUIPO και τη Scooters India στα δικαστικά έξοδα.

30. Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο: α) να κρίνει απαράδεκτο τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, β) να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και γ) να καταδικάσει την Brandconcern στα δικαστικά έξοδα.

31. Η Scooters India ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την Brandconcern στα δικαστικά έξοδα.

32. Κατόπιν αιτήματος της Brandconcern και της Scooters India, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας διεξήχθη, στις 11 Μαΐου 2016, επ' ακροατηρίου συζήτηση στην οποία παρέστησαν όλοι οι διάδικοι.

V – Εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως

33. Η Brandconcern προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο δύο νομικά σφάλματα: α) παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 51, παράγραφος 2, και β) δικονομική πλημμέλεια, συνιστάμενη στην έλλειψη συνοχής μεταξύ των αιτημάτων της προσφεύγουσας και του διατακτικού, όπερ σημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε *ultra petita*.

25 — Βλ. προηγούμενη υποσημείωση· επίσης τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

A. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, στηριζόμενου στην παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 51, παράγραφος 2

1. Ισχυρισμοί των διαδίκων

34. Η Brandconcern υποστηρίζει²⁶ ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα στον βαθμό που έκρινε ότι το EUIPO είχε την υποχρέωση να εξετάσει, κατ' εφαρμογήν της αρχής της ασφάλειας δικαίου, το κατά πόσον η Scooters India είχε πράγματι χρησιμοποιήσει το σήμα σε σχέση με τα ανταλλακτικά, αφού είχε προηγουμένως αναγνωρίσει ότι η καταχώριση του σημείου αυτού, στηριζόμενη στον τίτλο της κλάσεως 12, κάλυπτε και τα εν λόγω προϊόντα.

35. Προς στήριξη της θέσεώς της, η Brandconcern επικαλείται την απόφαση IP Translator, με την οποία το Δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ της γραμματικής ερμηνείας των όρων που χρησιμοποιούν οι δικαιούχοι σημάτων στις αιτήσεις καταχωρίσεως. Η εν λόγω απόφαση έπρεπε να εφαρμοστεί εν προκειμένω χωρίς κανενός είδους ένσταση και χωρίς να μπορούν επικρατήσουν οι περί ασφάλειας δικαίου εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

36. Η Brandconcern φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να περιορίσει τα διαχρονικά αποτελέσματα αποφάσεως του Δικαστηρίου, όταν το τελευταίο δεν έχει διατυπώσει, στις δικές του αποφάσεις, τέτοιου είδους επιφύλαξη. Επιπλέον, η Scooters India δεν είχε επικαλεστεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κάποιο δικονομικό προηγούμενο που να συνηγορεί υπέρ μιας τόσο ελαστικής εφαρμογής της αρχής της ασφάλειας δικαίου, ενώ ούτε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση υπάρχει σχετική αναφορά. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί, βασιζόμενο στις δικές του αποφάσεις, να περιορίσει τα αποτελέσματα αποφάσεως του Δικαστηρίου.

37. Τέλος, η Brandconcern αμφισβητεί ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, κατά την ερμηνεία των αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος²⁷, η πρόθεση των δικαιούχων σημάτων, σε αντίθεση προς την ακολουθούμενη, πριν από την έκδοση της ανακοινώσεως 2/12, πρακτική του EUIPO. Εν πάση περιπτώσει, η πρόθεση αυτή θα έπρεπε να αφορά τον κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών προκειμένου να προσδιοριστεί, με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια, το πεδίο προστασίας που διεκδικεί ο δικαιούχος του σήματος, όπως καθιερώθηκε, αργότερα, με την απόφαση IP Translator. Οι ελλείψεις της αρχικής δηλώσεως δεν μπορούν να αναπληρωθούν ούτε με μεταγενέστερη αίτηση περί διεκδικήσεως της αρχαιότητας σήματος ούτε στο πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας.

38. Εν συνόψει, το Δικαστήριο μπορούσε, κατά την Brandconcern, να έχει υιοθετήσει με την απόφαση IP Translator μια «μελλοντοστραφή» προσέγγιση ως κριτήριο ερμηνείας των αιτήσεων καταχωρίσεως σημάτων, αλλά δεν το έπραξε. Θέσπισε, αντιθέτως, έναν γενικό κανόνα περί σαφήνειας και ακρίβειας όσον αφορά τις ενδείξεις που περιέχονται στις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων, υπό το πρίσμα του οποίου πρέπει να ερμηνεύονται οι αιτήσεις αυτές.

39. Το EUIPO απορρίπτει τα επιχειρήματα της Brandconcern. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι η απόφαση IP Translator δεν τάχθηκε υπέρ της μιας ή της άλλης προσεγγίσεως, ήτοι, υπέρ του διασταλτικού κριτηρίου της ανακοινώσεως 4/03 ή του γραμματικού κριτηρίου. Κατά το EUIPO, η απόφαση αυτή αφορούσε τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων και όχι τα ήδη καταχωρισθέντα σήματα, οπότε οι απαιτήσεις περί σαφήνειας και ακρίβειας αναφέρονταν κατά κύριο λόγο στις πρώτες, και όχι με τον ίδιο τρόπο στις δεύτερες.

26 — Παρά το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα είχε προβάλει, προκαταρκτικώς, ισχυρισμούς σε σχέση με τη χρήση από τη Scooters India του σήματος Lambretta για τα ανταλλακτικά, δεν θα γίνει αναφορά σε αυτούς καθώς δεν διακρίνεται η λυσιτέλειά τους για τους σκοπούς της απαντήσεως επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως.

27 — Βλ. σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

40. Το Γραφείο υποστηρίζει ότι από τη σκέψη 60 της αποφάσεως IP Translator προκύπτει ότι η πρόθεση του αιτούντος την καταχώριση σήματος συνιστά το θεμελιώδες κριτήριο προκειμένου να καθοριστεί η έκταση της εγγενούς στο σήμα προστασίας. Ωστόσο, ενώ εναπόκειται στους αιτούντες να καταστήσουν σαφή την πρόθεσή τους τηρώντας τις απαιτήσεις περί σαφήνειας και ακρίβειας, η αρμόδια αρχή (τα γραφεία σημάτων) οφείλει να διερευνά την πρόθεση αυτή σε σχέση με τα ήδη καταχωρισθέντα σήματα. Δεν χωρεί επίκληση της αποφάσεως IP Translator προκειμένου να ανατραπεί το σχετικό με την πρόθεση του αιτούντος συμπέρασμα, το οποίο εξήχθη κατ' εφαρμογήν ενός τεκμηρίου. Υπό την έννοια αυτή, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβλεψε τις κατευθύνσεις που χάραξε η απόφαση IP Translator σε σχέση με τις αιτήσεις σημάτων, απλώς τις προσάρμοσε όσον αφορά τα ήδη καταχωρισθέντα σήματα.

41. Το Γραφείο προσθέτει ότι η βούληση της Scooters India ήταν σαφής κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του προηγούμενου βρετανικού σήματος Lambretta, καθόσον διεκδικούσε την αρχαιότητα για όλα τα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των «αυτοκίνητων οχημάτων, κλειστών φορτηγών αυτοκινήτων και ποδήλατων, καθώς επίσης των μερών και εξαρτημάτων» των προϊόντων αυτών.

42. Κατά την Scooters India, η ερμηνεία της αποφάσεως IP Translator υπό την έννοια που προτείνει η Brandconcern θα συνεπαγόταν παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των οικονομικών φορέων, οι οποίοι στηρίζονταν στην υιοθετηθείσα από τα γραφεία σημάτων (και όχι μόνον του EUIPO) προσέγγιση, κατά την οποία η αναφορά στους τίτλους κλάσεων νοείτο ως συντεταγμένη παραπομπή στο σύνολο των εμπίπτόντων σε αυτές αγαθών σύμφωνα με τον αλφαβητικό κατάλογο. Εκτιμά, επιπλέον, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που προβάλλει το EUIPO, ότι η Brandconcern προέβη σε εσφαλμένη ανάγνωση της αποφάσεως IP Translator.

2. Εξέταση του λόγου αναιρέσεως

43. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Brandconcern προσάπτει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι πρέπει να γίνεται ουσιαστική χρήση του σήματος, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προστατεύει, επί πέντε συνεχή έτη²⁸.

44. Ενώ η έκφραση «ουσιαστική χρήση» έχει ερμηνευτεί εκτενώς και λεπτομερώς με την απόφαση Ansul²⁹ και δεν αμφισβητείται εν προκειμένω, εξακολουθεί να χρήζει ερμηνείας η αναφορά «[σ]τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα».

45. Καθόσον, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 26, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, απαιτείται, για την καταχώριση ενός σημείου, να αναγράφονται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ένωσης τα προϊόντα και οι υπηρεσίες των οποίων επιδιώκεται η προστασία, η Brandconcern υποστηρίζει ότι η εν λόγω αίτηση πρέπει να εξετάζεται σύμφωνα με τα κριτήρια της αποφάσεως IP Translator.

46. Η διαμάχη σχετικά με την εφαρμογή της αποφάσεως IP Translator στην υπό κρίση υπόθεση αφορά κατά βάση δύο σημεία: τη σημασία της από χρονικής απόψεως και την ενδεχόμενη αναλογική εφαρμογή της από ουσιαστικής απόψεως. Ενώ η Brandconcern υποστηρίζει ότι η ίδια η απόφαση δεν περιορίζει τα αποτελέσματά της και ότι, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να περιστείλει την εφαρμογή της κατ' επίκληση της ασφάλειας δικαίου, το EUIPO επικεντρώνεται στο διαφορετικό αντικείμενο των διαφορών, ήτοι, την αίτηση καταχώρισεως (στην επιλυθείσα με την απόφαση IP Translator διαφορά) και το ήδη καταχωρισθέν σήμα (στην παρούσα διαδικασία).

28 — Απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul (C-40/01, EU:C:2003:145, σκέψη 37).

29 — Όπ.π., σκέψεις 36 έως 42.

α) Περί του περιορισμού των διαχρονικών αποτελεσμάτων των αποφάσεων που εκδίδει το Δικαστήριο

47. Σύμφωνα με πάγια νομολογία, η ερμηνεία που δίνει το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας που του παρέχει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, σε κανόνα του δικαίου της Ένωσης διαφωτίζει και διευκρινίζει τη σημασία και το περιεχόμενο του κανόνα αυτού, όπως πρέπει ή θα έπρεπε να νοείται και να εφαρμόζεται από τότε που τέθηκε σε ισχύ. Συνεπώς, ο κανόνας που έχει ερμηνευθεί κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί και πρέπει να εφαρμόζεται ακόμη και σε έννομες σχέσεις που γεννήθηκαν και συστάθηκαν πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της αιτήσεως ερμηνείας, εφόσον συντρέχουν κατά τα λοιπά οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν να αχθεί ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μια διαφορά σχετική με την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα³⁰.

48. Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, μόνον κατ' εξαίρεση μπορεί το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν της συμφυούς με την έννομη τάξη της Ένωσης γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου, να αποφασίσει τον περιορισμό της δυνατότητας την οποία έχει κάθε ενδιαφερόμενος να επικαλεστεί ορισμένη διάταξη, εφόσον πληρούνται τα κριτήρια της καλής πίστωσης των ενδιαφερομένων και του κινδύνου σημαντικών διαταραχών³¹.

49. Τέλος, σύμφωνα πάντοτε με τη νομολογία αυτή, το Δικαστήριο οφείλει να προσδιορίζει το χρονικό σημείο από το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η ερμηνεία που έχει δώσει σε μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης, επιτρεπομένου του περιορισμού των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ερμηνείας αυτής μόνο με την ίδια την απόφαση. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των κρατών μελών και των πολιτών έναντι του δικαίου αυτού και πληρούνται οι επιταγές που απορρέουν από την αρχή της ασφάλειας δικαίου³².

50. Συμπερασματικά, η νομολογία σχετικά με τον περιορισμό των αποτελεσμάτων αποφάσεως του Δικαστηρίου μπορεί να συνοψιστεί στα ακόλουθα σημεία: α) κατ' αρχήν, οι αποφάσεις του Δικαστηρίου έχουν αποτελέσματα *ex tunc*, β) τα αποτελέσματα της ερμηνείας κανόνα μόνον κατ' εξαίρεσιν περιορίζονται, γ) το Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να ορίζει τέτοιου είδους περιορισμό, και δ) ο εν λόγω περιορισμός πρέπει να διατυπώνεται ρητώς στην απόφαση με την οποία ερμηνεύεται η οικεία διάταξη.

51. Είναι μεν αληθές ότι η απόφαση IP Translator, όπως επισημαίνει η Brandconcern, δεν προβλέπει κανενός είδους περιορισμό των διαχρονικών αποτελεσμάτων της, οπότε, εκ πρώτης όψεως, ο ερμηνευθείς κανόνας θα έπρεπε να εφαρμόζεται και στις έννομες καταστάσεις που είχαν συσταθεί πριν από την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως. Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτο ότι κανένας εκ των μετασχόντων στην προδικαστική εκείνη διαδικασία (ένδεκα κράτη μέλη, η Επιτροπή, το EUIPO και οι δύο διάδικοι της κύριας δίκης) δεν επικαλέστηκε τέτοιου είδους περιορισμό, πράγμα που θα είχε υποχρεώσει το Δικαστήριο να αποφανθεί υπέρ ή κατά του περιορισμού αυτού· η απόφαση, όμως, σιωπά ως προς το σημείο αυτό. Μολονότι η σιωπή αυτή επιτρέπει να διατυπωθούν εικασίες σχετικά με τους λόγους της, προτιμώ να μην υπεισέλθω σε ένα έδαφος αμιγώς υποθετικό και, εν τέλει, ελάχιστα εποικοδομητικό για τους σκοπούς της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

30 — Απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2012, Nelson κ.λπ. (C-581/10 και C-629/10, EU:C:2012:657, σκέψη 88 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

31 — Αποφάσεις της 14ης Απριλίου 2015, (C-76/14, EU:C:2015:216, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) (απορριπτική), και της 28ης Απριλίου 2016, Borealis Polyolefine κ.λπ. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14, EU:C:2016:311, σκέψη 103) (αποδεχόμενη το αίτημα).

32 — Αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2012, Nelson κ.λπ. (C-581/10 και C-629/10, EU:C:2012:657, σκέψεις 90 και 91), καθώς επίσης της 6ης Μαρτίου 2007, Meilicke κ.λπ. (C-292/04, EU C:2007:132, σκέψη 37).

52. Είναι σκοπιμότερο, αντιθέτως, να εμβαθύνω στο επιχείρημα του Γραφείου το οποίο, προς στήριξη της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, υποβαθμίζει την επιρροή της αποφάσεως IP Translator στην υπό κρίση διαφορά: στην υπόθεση εκείνη επρόκειτο για αιτήσεις καταχώρισεως σημάτων, ενώ στην υπό κρίση διαφορά πρόκειται για ήδη καταχωρισθέντα σήματα. Πρέπει, επομένως, να αναζητηθεί το πραγματικό νόημα της εν λόγω αποφάσεως.

β) Περί της αποφάσεως IP Translator

53. Η υπόθεση αφορούσε³³ αίτηση για την καταχώριση της ονομασίας «IP Translator» ως εθνικού σήματος. Στην αίτηση, οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητείτο προστασία προσδιορίζονταν με τη χρήση των γενικών όρων του τίτλου της κλάσεως 41 του Διακανονισμού της Νίκαιας, ήτοι, «επιμόρφωση (επαγγελματική κατάρτιση), εκπαίδευση, ψυχαγωγία, αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες».

54. Το γραφείο σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου απέρριψε την αίτηση στηριζόμενο στις αντίστοιχες προς το άρθρο 3, παράγραφοι 1, στοιχεία β' και γ', και 3, της οδηγίας 2008/95 εθνικές διατάξεις. Ερμήνευσε την εν λόγω αίτηση σύμφωνα με την ανακοίνωση 4/03³⁴, υπό την έννοια ότι αυτή κάλυπτε όχι μόνον το είδος των υπηρεσιών που προσδιόρισε ο αιτών, αλλά και κάθε άλλη υπηρεσία που εμπίπτει στην κλάση 41 της Ταξινομήσεως της Νίκαιας, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών μεταφράσεως. Συνήγαγε δε, όσον αφορά τις τελευταίες, ότι η ονομασία «IP Translator» δεν είχε διακριτικό, αλλά περιγραφικό χαρακτήρα.

55. Ο αιτηθείς την καταχώριση του σήματος³⁵ προσέφυγε κατά της αποφάσεως αυτής, ισχυριζόμενος ότι η αίτησή του δεν ανέφερε και, επομένως, δεν κάλυπτε τις υπηρεσίες μεταφράσεως που εμπίπτουν στην κλάση 41. Για τον λόγο αυτό, οι αντιρρήσεις του γραφείου σημάτων ως προς την καταχώριση ήταν εσφαλμένες, η δε αίτηση καταχώρισεως είχε αδίκως απορριφθεί.

56. Κατά την απάντησή του στα τρία (αναδιατυπωθέντα) προδικαστικά ερωτήματα, το Δικαστήριο:

- επέβαλε στον αιτούντα την καταχώριση σήματος την υποχρέωση να προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, για τα οποία ζητείται η προστασία μέσω σήματος³⁶,
- αποδέχθηκε τη χρήση από τον αιτούντα των γενικών ενδείξεων των τίτλων κλάσεων της Ταξινομήσεως, θέτοντας ως προϋπόθεση να είναι ο προσδιορισμός αρκούντως σαφής και ακριβής³⁷, και
- στην περίπτωση αυτή, όταν δηλαδή ο αιτών την καταχώριση σήματος χρησιμοποιεί όλες τις γενικές ενδείξεις του τίτλου συγκεκριμένης κλάσεως, όρισε ότι ο αιτών οφείλει να προσδιορίζει κατά πόσον η αίτηση καταχώρισεως αφορά το σύνολο των ταξινομημένων στον αλφαβητικό κατάλογο της συγκεκριμένης κλάσεως προϊόντων ή υπηρεσιών ή ορισμένα μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες³⁸.

33 — Περισσότερες λεπτομέρειες στις σκέψεις 22 έως 29 της αποφάσεως, οι οποίες συνοψίζουν τα πραγματικά περιστατικά της εν λόγω διαφοράς.

34 — Από τη σκέψη 33 της αποφάσεως προκύπτει ότι το εν λόγω γραφείο δεν εφήρμοσε, κατ' εξαίρεση και άπαξ, τη συνήθη πρακτική του, ήτοι την εφαρμογή του γραμματικού κριτηρίου.

35 — Το Chartered Institute of Patent Attorneys.

36 — Σκέψεις 38 έως 49 της αποφάσεως IP Translator.

37 — Σκέψεις 50 έως 56 της αποφάσεως IP Translator.

38 — Σκέψεις 57 έως 63 της αποφάσεως IP Translator.

57. Από την ανάγνωση της αποφάσεως IP Translator συνάγω, πρώτον, ότι η κρίση του Δικαστηρίου πρέπει να νοηθεί εντός του πλαισίου της διαφοράς την οποία κλήθηκε να επιλύσει: επρόκειτο για απόρριψη αιτήσεως καταχώρισεως σήματος, απόρριψη που συνδεόταν με την ερμηνεία της κλάσεως των υπηρεσιών για τις οποίες ζητήθηκε η προστασία. Συγκεκριμένα, στην απόφαση περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίον ο αιτών την καταχώριση σήματος οφείλει να εκπληρώνει την υποχρέωση να παραθέτει, με σαφήνεια και ακρίβεια, τον αλφαβητικό κατάλογο προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητεί την καταχώριση του σήματος³⁹.

58. Δεύτερον, μολονότι το υποβληθέν τρίτο προδικαστικό ερώτημα αντικατόπτριζε τη διαμάχη μεταξύ των υποστηρικτών του γραμματικού και του διασταλτικού κριτηρίου⁴⁰ και καλούσε το Δικαστήριο να παρέμβει στη διαμάχη αυτή, το τελευταίο απέρριψε με διακριτικότητα την πρόσκληση αυτή, επικεντρώνοντας την απάντησή του στην αίτηση και επανατοποθετώντας το πρόβλημα στο πεδίο των γραφείων σημάτων⁴¹.

59. Πράγματι, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν έλαβε, στην πραγματικότητα, θέση υπέρ κάποιας από τις επίμαχες επιλογές. Επιπλέον, αποδέχθηκε ακόμη και τη δυνατότητα αναφοράς στις κλάσεις κατά τρόπο γενικό, απαιτώντας απλώς επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια, ανεξαρτήτως της χρησιμοποιούμενης ερμηνευτικής μεθόδου. Ασφαλώς, η λύση αυτή επηρεάζει περισσότερο τα συστήματα στα οποία επικρατεί η διασταλτική προσέγγιση, εφόσον, σύμφωνα με αυτήν, ο αιτών πρέπει να προσδιορίσει εάν η αίτησή του αφορά όλες τις κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στον αλφαβητικό κατάλογο έκαστης εκ των μνημονευομένων κλάσεων, ή ορισμένα μόνον από τα ταξινομημένα στον κατάλογο αυτό προϊόντα ή υπηρεσίες⁴². Όμως, επαναλαμβάνω, το Δικαστήριο έκρινε, ανεπιφύλακτα, με το διατακτικό της αποφάσεως ότι δεν απαγορεύεται η χρήση των γενικών ενδείξεων.

60. Τρίτον, αν και ενδεχομένως όχι ιδιαίτερα κρίσιμο για την παρούσα υπόθεση, με την απόφαση IP Translator δεν ερμηνεύτηκε συγκεκριμένη διάταξη της οδηγίας 2008/95, αλλά συνήχθη, απλώς, από το σύνολο των άρθρων και των αιτιολογικών σκέψεων του εν λόγω νομοθετικού κειμένου, η υποχρέωση σαφήνειας και ακρίβειας που βαρύνει τους αιτούντες την καταχώριση σήματος⁴³.

γ) Περί της δυνατότητας εφαρμογής της αποφάσεως IP Translator στη διαφορά της κύριας δίκης

61. Είναι δυνατό να εφαρμοστεί αναλογικά, άνευ άλλου τινός, η απόφαση IP Translator στην κατάσταση την οποία αφορά η υπό κρίση διαφορά; Συμμερίζομαι τις επιφυλάξεις του EUIPO ως προς το ζήτημα αυτό, για τους λόγους που ευθύς αμέσως εκθέτω.

62. Έχω ήδη σημειώσει ότι η υπόθεση IP Translator αφορούσε περίπτωση κατά την οποία ζητείτο η κατοχύρωση διακριτικού σημείου, για τους σκοπούς της προστασίας συγκεκριμένων υπηρεσιών. Σε σχέση με το στάδιο αυτό της διαδικασίας καταχώρισεως σήματος, το Δικαστήριο επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση σαφήνειας και ακρίβειας, προς διευκόλυνση της εφαρμογής άλλων άρθρων της κρίσιμης νομοθεσίας, όπως αυτά που αφορούν τους σχετικούς και απόλυτους λόγους απαραδέκτου της καταχώρισεως, οι οποίοι μπορούν επίσης, μεταγενέστερα, να προβληθούν ως λόγοι ακυρότητας του σήματος⁴⁴.

39 — Στην περίπτωση του σήματος της Ένωσης, η υποχρέωση αυτή προβλέπεται από το άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, καθώς επίσης και από τον κανόνα 2 του κανονισμού εφαρμογής. Με την απόφαση IP Translator, το Δικαστήριο ερμήνευσε την οδηγία 2008/95, η οποία δεν περιέχει παρόμοια διάταξη.

40 — Το γράμμα του ήταν το ακόλουθο: «Απαιτείται ή επιτρέπεται να ερμηνεύεται τέτοια χρήση των γενικών όρων των τίτλων κλάσεων της προαναφερθείσας [...] ταξινομήσεως [...] σύμφωνα με την ανακοίνωση 4/03 [...];», με δεδομένο ότι η εν λόγω ανακοίνωση αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της διασταλτικής προσεγγίσεως.

41 — Συμμερίζομαι την εκτίμηση αυτή του Pohlmann, A., «The Interpretation of the Nice Class headings in the European Union, or the Art of One Hand Clapping», *The Trademark Reporter*, τόμος 15, αριθ. 4, INTA, Ιούλιος-Αύγουστος 2015, σ. 815 επ., ιδίως σ. 828.

42 — Σκέψη 61 της αποφάσεως.

43 — Βλ., ειδικότερα, σκέψεις 38 και 42 της αποφάσεως.

44 — Σκέψη 45 της αποφάσεως, σε συνδυασμό με τις σκέψεις 43 και 44.

63. Η απαίτηση αυτή⁴⁵ αφορά πρωτίστως τον αιτούντα. Στο πλαίσιο της αποφάσεως IP Translator, οι επιβαλλόμενες στα γραφεία σημάτων υποχρεώσεις δεν είναι ιδιαιτέρως σημαντικές, οι δε αναφορές σε αυτούς τους εθνικούς οργανισμούς (τις αρμόδιες αρχές) γίνονται, είτε για να σημειωθεί η σχέση μεταξύ της απαιτήσεως περί σαφήνειας και ακρίβειας των αιτήσεων και της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων τους σχετικά με την προηγούμενη εξέταση των αιτήσεων αυτών⁴⁶, είτε για να υπομνησθεί συναφώς σε αυτούς, στο πλαίσιο της ίδιας συλλογιστικής, η αρμοδιότητά τους να εκτιμούν κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, προκειμένου να καθορίσουν κατά πόσον οι ενδείξεις των τίτλων κλάσεων πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις περί σαφήνειας και ακρίβειας⁴⁷. Οι απαιτήσεις, ωστόσο, αυτές δεν αποτυπώνονται στο διατακτικό της αποφάσεως.

64. Στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η σκέψη 60 της αποφάσεως⁴⁸, η οποία φαίνεται να καθιστά ανίσχυρη την πρακτική του EUIPO όπως αυτή περιγράφεται στην ανακοίνωση 4/03 (που στηρίζεται στο διασταλτικό κριτήριο), αποκτά ένα νόημα εγγύτερο προς το λοιπό περιεχόμενό της. Σε συνδυασμό με τη σκέψη 61, η αιτίαση αποκαλύπτει την πραγματική της διάσταση, ήτοι, εφιστάται η προσοχή επί του κινδύνου που ενέχει η πρακτική αυτή για την επιβαλλόμενη στους αιτούντες την καταχώριση σήματος υποχρέωση σαφήνειας και ακρίβειας. Σε αντίθετη περίπτωση, εφόσον χρησιμοποιούνται όλες οι ενδείξεις των τίτλων συγκεκριμένης κλάσεως, ούτε ο αιτών ούτε οι λοιποί οικονομικοί φορείς μπορούν να γνωρίζουν με βεβαιότητα το εύρος της προστασίας που απορρέει από τη χρήση των γενικών ενδείξεων.

65. Ο κίνδυνος που απορρέει από την υιοθέτηση της διασταλτικής προσεγγίσεως ή κριτηρίου έγκειται στο ότι οι αιτούντες ενδέχεται να μην τηρήσουν την υποχρέωσή τους να προσδιορίσουν με σαφήνεια τα αγαθά και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητούν προστασία. Πρόκειται, επομένως, για μη τήρηση της υποχρέωσης του αιτούντος εξαιτίας μιας ελαστικής διοικητικής πρακτικής. Ωστόσο, στο πλαίσιο της αποφάσεως, ο στόχος αυτός πρέπει να νοηθεί ως προειδοποίηση προκειμένου να μη γίνονται δεκτές, κατά το στάδιο της προηγούμενης εξετάσεως, αιτήσεις που, λόγω της αοριστίας τους, δεν πληρούν την απαίτηση σαφήνειας και ακρίβειας κατά τον προσδιορισμό των προϊόντων και υπηρεσιών. Φρονώ ότι αυτό είναι το νόημα της σκέψεως 62 της αποφάσεως IP Translator.

66. Η διαφορά από απόψεως πραγματικών περιστατικών μεταξύ της υποθέσεως IP Translator και της υπό κρίση (σε εκείνη τα πραγματικά περιστατικά αναφέρονταν στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος, ενώ, στην υπό κρίση, σε ήδη καταχωρισθέν σήμα) δεν επιτρέπει, κατά την άποψή μου, την αναλογική εφαρμογή των διδαγμάτων και υποδείξεων της εν λόγω αποφάσεως, όπερ συνεπάγεται ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως της Brandconcern πρέπει να απορριφθεί.

67. Δεν προξενεί έκπληξη το συμπέρασμα αυτό, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως σήματος τοποθετείται χρονικά σε στάδιο της διαδικασίας καταχωρίσεως του σήματος κατά το οποίο είναι ακόμη δυνατή η διόρθωση ή η τροποποίησή του, όπως απορρέει από το άρθρο 43 του κανονισμού 207/2009. Η απόφαση IP Translator ενισχύει την υποχρέωση των εθνικών γραφείων, όσον αφορά το στάδιο αυτό της εκτιμήσεώς τους, να μεριμνούν ώστε η εξέταση των αιτήσεων να είναι

45 — Η απαίτηση διαπερνά όλο το κείμενο της αποφάσεως, εντοπίζεται δε τόσο στο πλαίσιο του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος (καθ' ο μέρος επιβάλλεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών προσδιορίζει, παραπέμποντας στην Ταξινόμηση, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες την προστασία των οποίων επιδιώκει), όσο και σε αυτό του τρίτου ερωτήματος (καθ' ο μέρος απαιτείται, στις περιπτώσεις αυτές, να διευκρινίσει ο αιτών εάν η αίτησή του αφορά όλα ή ορισμένα μόνο από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του αλφαβητικού καταλόγου της οικείας κλάσεως). Βλ., αντιστοίχως, σκέψεις 53 και 61 της αποφάσεως.

46 — Σκέψη 47 της αποφάσεως.

47 — Σκέψη 55 της αποφάσεως.

48 — Η σκέψη αυτή έχει ως ακολούθως: «[...] στην περίπτωση κατά την οποία η έκταση της παρεχόμενης από το σήμα προστασίας εξαρτάται από την ερμηνευτική προσέγγιση που υιοθετεί η αρμόδια αρχή και όχι από την πραγματική βούληση του αιτούντος, ελλοχεύει ο κίνδυνος να θιγεί η ασφάλεια δικαίου τόσο για τον εν λόγω αιτούντα όσο και για τους τρίτους επιχειρηματίες».

πλήρης και αυστηρή, προς αποφυγή της αδικαιολόγητης καταχώρισεως σημάτων⁴⁹. Εφόσον καθήκον τους είναι η τήρηση πρόσφορου και ακριβούς μητρώου σημάτων⁵⁰, είναι εύλογο ότι η απόφαση IP Translator τα υποχρεώνει, εμμέσως, να ελέγχουν εάν οι οικονομικοί φορείς υποβάλλουν αιτήσεις ανταποκρινόμενες στην απαίτηση σαφήνειας και ακρίβειας.

68. Αντιθέτως, μετά την καταχώριση του σήματος, η ερμηνεία του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών που αυτό προστατεύει πραγματοποιείται υπό το πρίσμα άλλου είδους κανόνων, μεταξύ των οποίων, ιδίως, της απαγορεύσεως τροποποίησης του σήματος, σύμφωνα με το άρθρο 48 του κανονισμού 207/2009. Εξάλλου, τα διδάγματα που αντλούνται από την απόφαση IP Translator δυσχερώς συμβιβάζονται με τον ρόλο των γραφείων σημάτων σε αυτό το μεταγενέστερο στάδιο. Ειδικότερα, η διάκριση μεταξύ των δύο αυτών χρονικών σημείων εξηγεί γιατί δεν περιορίστηκαν τα αποτελέσματα της αποφάσεως IP Translator: είναι διαφορετικό να ερμηνεύεται ο κατάλογος προϊόντων και υπηρεσιών που περιέχεται σε αίτηση δυνάμενη ακόμη να τροποποιηθεί, από το να ερμηνεύεται ένα ήδη καταχωρισθέν σήμα, εξ ορισμού παγιωμένο και πρακτικά μη δυνάμενο να μεταβληθεί.

δ) Συμπέρασμα

69. Εφόσον, λοιπόν, αναγνωρίζεται ως ορθό το επιχείρημα του Γραφείου περί της επιρροής της αποφάσεως IT Translator επί της ερμηνείας του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από ήδη καταχωρισθέντα σήματα, το κύριο επιχείρημα της Brandconcern προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως καταπίπτει, δεδομένου ότι με την εν λόγω απόφαση εξετάζονται οι υποχρεώσεις του οικονομικού φορέα ο οποίος καταθέτει αίτηση καταχώρισεως σήματος.

70. Η αιτίαση της αναιρεσιδούσας βασίζεται, στην πραγματικότητα, σε μη ορθή ανάγνωση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθώς η τελευταία δεν περιορίζει τα διαχρονικά αποτελέσματα της αποφάσεως IP Translator, παρά την αναφορά, με τη σκέψη 24, στην πάγια νομολογία στον τομέα αυτό και στο γεγονός ότι η απόφαση IP Translator δεν περιείχε κανενός είδους μνεία για τα διαχρονικά αποτελέσματα. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε απλώς εάν το Γραφείο μπορούσε να εφαρμόσει την ανακοίνωσή του 4/03 σε σήμα που είχε καταχωριστεί πριν την 21η Ιουνίου 2012, όπερ σημαίνει ότι θα εφαρμοζόταν το διασταλτικό κριτήριο προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τα ανταλλακτικά, παρά τη μη ρητή μνεία τους, περιλαμβάνονταν στην κλάση 12. Ο έλεγχος αυτός αποτελούσε αναγκαίο προαπαιτούμενο προκειμένου να διασαφηνιστεί εάν το τμήμα προσφυγών όφειλε να είχε εξετάσει τα προσκομισθέντα από την Scooters India αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με την ουσιαστική χρήση του σήματος για τα ανταλλακτικά αυτά.

71. Στο πλαίσιο αυτό, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εξετάζεται⁵¹ η ανακοίνωση 2/12, η οποία χαρακτηρίζεται ως «εφαρμογή της αρχής της ασφάλειας δικαίου», σε περίπτωση κατά την οποία το EUIPO όφειλε να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο σκόπευε να προσδιορίσει το πεδίο προστασίας που απολάμβαναν τα καταχωρισθέντα πριν την 21η Ιουνίου 2012 σήματα της Ένωσης, για τα οποία χρησιμοποιούνταν οι γενικές ενδείξεις τίτλων κλάσεων του Διακανονισμού της Νίκαιας.

72. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει, στις σκέψεις 28 έως 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το επιχείρημα ότι η Scooters India δεν μπορούσε να επικαλεστεί την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης διότι η ανακοίνωση 4/03 ήταν μεταγενέστερη της αιτήσεώς της για την καταχώριση σήματος. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η εν λόγω ανακοίνωση είχε χαρακτήρα

49 — Απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 77).

50 — Απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:2004:384, σκέψη 29).

51 — Σκέψη 27.

εξηγηματικό της ακολουθούμενης από το EUIPO έως τον χρόνο εκείνον πρακτικής, την οποία και παγιώνει. Για τον λόγο αυτό, η ανακοίνωση αυτή έπρεπε επίσης να έχει ληφθεί υπόψη κατά την ερμηνεία του καταλόγου αγαθών για τα οποία η Scooters India είχε επιτύχει την καταχώριση, το 2002, του σήματος Lambretta.

73. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υιοθετεί, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το κριτήριο του διαχωρισμού μεταξύ των αιτήσεων καταχώρισεως σημάτων και των ήδη προστατευόμενων σημάτων, χωρίς όμως να επιδιώκει με τον τρόπο αυτόν τον περιορισμό των διαχρονικών αποτελεσμάτων της αποφάσεως IP Translator. Λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας της αποφάσεως IP Translator που προτείνεται στο σημείο β' της εξετάσεως του πρώτου αυτού λόγου αναιρέσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο παραβίαση των κριτηρίων που καθιερώθηκαν με την εν λόγω απόφαση.

74. Το EUIPO θα μπορούσε, επομένως, να είχε εφαρμόσει το διασταλτικό κριτήριο κατ' επιταγήν της συμφυούς με την έννομη τάξη της Ένωσης αρχής της ασφάλειας δικαίου, και να εξετάσει ποια ήταν η βούληση της Scooters India κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα ούτε κατά την εκτίμησή του ότι το Γραφείο θα μπορούσε να ακολουθήσει τη διασταλτική προσέγγιση σε σχέση με σήματα καταχωρισθέντα πριν την 21η Ιουνίου 2012, ούτε κατά την αναγνώριση ότι το τμήμα προσφυγών υπείχε την υποχρέωση να εξετάσει την εκ μέρους της Scooters India ουσιαστική χρήση του σήματος Lambretta στα ανταλλακτικά.

75. Κρίνω σκόπιμη μια τελευταία παρατήρηση: με τη νέα παράγραφο 8 του άρθρου 28 του κανονισμού 207/2009⁵², ο νομοθέτης της Ένωσης επεδίωξε να περιορίσει τις ατέλειες του συστήματος, παρέχοντας στους δικαιούχους σημάτων καταχωρισθέντων πριν τις 22 Ιουνίου 2012 τη δυνατότητα να αποσαφηνίσουν, έως τις 24 Σεπτεμβρίου 2016, ποια ήταν η πρόθεσή τους κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αναφέρονται στον τίτλο της οικείας κλάσεως. Τους παρέχει, επομένως, τη δυνατότητα, να βασιστούν στη διασταλτική προσέγγιση, προκειμένου να αρθεί η αβεβαιότητα σε σχέση με το πεδίο ουσιαστικής προστασίας (αγαθών και υπηρεσιών) των τίτλων τους βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Χωρίς να θίγεται η διαφορά από κανονιστικής απόψεως μεταξύ της μιας και της άλλης πράξεως, ο σκοπός τους είναι ο ίδιος με αυτόν που επεδίωκε να επιτύχει το Γραφείο με την ανακοίνωση 2/12.

76. Κατά συνέπεια, δεν θα ήταν εύλογο να αναιρεθεί, όπως προτείνει η Brandconcern, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου η οποία υιοθετεί την ίδια προσέγγιση με αυτήν του νομοθέτη, όταν, επιπλέον, η Scooters India μπορούσε ακόμη να «αποσαφηνίσει την πρόθεσή της» ενώπιον του EUIPO προκειμένου να καταστεί σαφές ότι ήταν η ίδια με αυτήν που είχε εκτιμήσει το Γενικό Δικαστήριο. Πρέπει να σημειωθεί, κατά τα λοιπά, ότι ο νομοθέτης σέβεται την απόφαση IP Translator καθόσον περιορίζει την παρέμβασή του στα σήματα που είχαν καταχωρισθεί πριν από την έκδοσή της.

77. Εν κατακλείδι, καθόσον δεν διαπιστώθηκε παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως της Brandconcern πρέπει να απορριφθεί.

B. Επί του δεύτερου λόγου, στηριζόμενου στην παράβαση, λόγω ελλείψεως συνοχής, της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως

78. Η απόρριψη του πρώτου λόγου καθιστά αναγκαία την εξέταση του δεύτερου, ο οποίος προβλήθηκε από την Brandconcern επικουρικώς.

52 — Βλ. σημείο 6 των παρουσών προτάσεων.

1. Ισχυρισμοί των διαδίκων

79. Η Brandconcern προσάπτει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση «δικονομική πλημμέλεια»⁵³, υπό την έννοια ότι πρόκειται για απόφαση *ultra petita*⁵⁴, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση παρά τη διαπίστωση ότι η Scooters India δεν είχε κάνει χρήση του σήματος για τα προϊόντα του τίτλου της κλάσεως 12. Κατά την άποψή της, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να επικυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τα «οχήματα, μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, τον αέρα ή το νερό» και να ακυρωθεί μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο το τμήμα προσφυγών δεν είχε υπεισέλθει στην εξέταση περί της χρήσεως του σήματος σε σχέση με τα λοιπά προϊόντα της κλάσεως 12, ήτοι, τα ανταλλακτικά.

80. Το EUIPO εκτιμά, πρώτον, ότι ο λόγος αυτός είναι अपαράδεκτος δεδομένου ότι η Brandconcern δεν ανέφερε τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εκ των οποίων προκύπτει ότι δεν υπήρξε ουσιαστική χρήση του σήματος Lambretta σε σχέση με τα προαναφερθέντα οχήματα και μηχανήματα κινήσεως. Στον βαθμό κατά τον οποίον η εν λόγω εταιρία δεν προσδιόρισε ούτε τη νομική βάση επί της οποίας εδράζεται ο λόγος αναιρέσεως, το EUIPO εκτιμά ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 21 και 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου για το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως.

81. Ως προς την ουσία, το Γραφείο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε ως όφειλε την προσβαλλόμενη απόφαση και ορθώς ανέπεμψε την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών προκειμένου το τελευταίο να εξετάσει εάν αποδεικνύεται η ουσιαστική χρήση του σήματος σε σχέση με μια υποκατηγορία προϊόντων.

82. Η Scooters India εκτιμά, συγκλίνουσα με το EUIPO, ότι το δεύτερο προσαπτόμενο νομικό σφάλμα δεν υφίσταται και ότι αυτό δεν διαφέρει, στην πραγματικότητα, από το πρώτο.

2. Εξέταση του λόγου αναιρέσεως

α) Επί του παραδεκτού

83. Σε αντίθεση προς την άποψη του Γραφείου, εκτιμώ ότι δεν απουσιάζουν τα ουσιώδη στοιχεία στα οποία αναφέρεται το άρθρο 21, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού, όπως έχουν αναπτυχθεί με το άρθρο 168 του Κανονισμού Διαδικασίας. Μολονότι τα στοιχεία αυτά δεν εξειδικεύονται σαφώς, ούτε προσδιορίζεται σε τι συνίσταται η δικονομική πλημμέλεια από την οποία πάσχει η απόφαση, εκτιμώ ότι η αιτίαση της Brandconcern είναι, τουλάχιστον, παραδεκτή στον βαθμό κατά τον οποίο αναφέρει ότι η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου βάνει πέραν του αιτήματος της προσφεύγουσας.

84. Η συλλογιστική που αναπτύσσεται με τον δεύτερο λόγο συνοψίζεται στο ότι εάν η διαφορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορούσε μόνον τα ανταλλακτικά (και τη χρήση του σήματος σε σχέση με αυτά), ευλόγως θα μπορούσε να συναχθεί, κατά την Brandconcern, ότι οι εκτιμήσεις του EUIPO σχετικά με την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για τα οχήματα και τα μηχανήματα κινήσεως δεν θα έπρεπε να θιγούν από την ακύρωση, όπερ σημαίνει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούσε να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της.

53 — Παράγραφος 99 του δικογράφου της αιτήσεως αναιρέσεως.

54 — Οφείλω να αναγνωρίσω ότι κατέληξα στο συμπέρασμα αυτό μετά από μια *pro actione* ανάγνωση του δεύτερου λόγου, η συλλογιστική του οποίου είναι κάπως περίπλοκη, και αφού απήθυνα στην αναιρεσείουσα συγκεκριμένο ερώτημα ως προς το σημείο αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

85. Η αιτίαση αυτή ισοδυναμεί, σε τελική ανάλυση, με έλλειψη συνοχής προσαπτόμενη στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο φέρεται να έχει αποφανθεί *ultra petita*⁵⁵, οπότε ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός.

β) Επί της ουσίας

86. Κατά την άποψή μου, ούτε ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως μπορεί να γίνει δεκτός, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε στη δικονομική πλημμέλεια που του προσάπτεται.

87. Η Scooters India είχε ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει «την προσβαλλόμενη απόφαση στον βαθμό κατά τον οποίον το τμήμα προσφυγών είχε απορρίψει την προσφυγή [της] σε σχέση με τα προϊόντα της κλάσεως 12»⁵⁶, χωρίς να προβεί σε κανενός είδους διάκριση ως προς το σημείο αυτό. Το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφαινεται *ultra petita* όταν, με την απόφασή του, κάνει δεκτό το αίτημα όπως αυτό έχει διατυπωθεί.

88. Επιπλέον, η σκέψη 44 της αποφάσεως, στην οποία αναφέρεται ο δεύτερος αυτός λόγος, δεν εντάσσεται στη *ratio decidendi* της αποφάσεως αυτής και, επομένως, στερείται κρίσιμης σημασίας για το διατακτικό. Το σκεπτικό της αποφάσεως το οποίο οδήγησε στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως εκτίθεται σε προηγούμενο τμήμα της ίδιας αποφάσεως⁵⁷. Στη σκέψη 44 της αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξηγεί απλώς στο τμήμα προσφυγών, με τρόπο σχεδόν διδακτικό, το είδος του ελέγχου στον οποίον «οφείλει» να προβεί. Επιπλέον, ο διδακτικός αυτός τόνος ενισχύεται περαιτέρω στη σκέψη 43, σύμφωνα με την οποία το τμήμα προσφυγών υποχρεούται να συμβουλευτεί την καθιερωθείσα με την απόφαση *Ansul* νομολογία⁵⁸.

89. Σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη ακυρώθηκε «οφείλ[ει] να [λάβει] τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως». Για τον σκοπό αυτό, υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό της απόφασης, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε σε αυτό και που συνιστά το αναγκαίο του υπόβαθρο υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο προκειμένου να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια αυτού που κρίθηκε με το διατακτικό. Στο σκεπτικό αυτό, αφενός, προσδιορίζεται η συγκεκριμένη πράξη που θεωρείται παράνομη και, αφετέρου, εμφανίζονται οι ακριβείς λόγοι της παρανομίας, τους οποίους πρέπει να λάβει υπόψη το οικείο θεσμικό όργανο κατά την αντικατάσταση της ακυρωθείσας πράξεως⁵⁹.

90. Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται να υποδείξει το Γενικό Δικαστήριο στο οικείο θεσμικό όργανο τα μέτρα που πρέπει να λάβει⁶⁰, χωρίς ωστόσο να εμποδίζεται να του παράσχει συγκεκριμένες κατευθύνσεις για τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να ενεργήσει. Ωστόσο, στην τελευταία αυτή περίπτωση, όπως συμβαίνει με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι εν λόγω κατευθύνσεις δεν έχουν παρά διδακτική αξία και μόνο.

55 — Ο εκπρόσωπος της Brandconcern παραδέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η «δικονομική πλημμέλεια» θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως απόφαση *ultra petita*. Η πλημμέλεια αυτή μπορεί κάλλιστα να προβληθεί αναρετικώς: βλ., π.χ., απόφαση της 10ης Απριλίου 2014, Επιτροπή κατά Siemens Österreich κ.λπ. και Siemens Transmission & Distribution κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-231/11 P έως C 233/11 P, EU:C:2014:256, σκέψεις 115 επ.).

56 — Όπως αναφέρεται στη σκέψη 7 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

57 — Υπό την έννοια αυτή, η απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, Επιτροπή και Γαλλία κατά TF1 (C-302/99 P και C-308/99 P, EU:C:2001:408, σκέψεις 26 έως 29).

58 — Απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003 (C-40/01, EU:C:2003:145).

59 — Αποφάσεις της 26ης Απριλίου 1988, Αστερίς κατά Επιτροπής (97/86, EU:C:1988:199, σκέψη 27), και της 6ης Μαρτίου 2003, Interporc κατά Επιτροπής (C-41/00 P, EU:C:2003:125, σκέψη 29).

60 — Απόφαση της 25ης Μαΐου 1993, Foyer culturel du Sart-Tilman κατά Επιτροπής (C-199/91, EU:C:1993:205, σκέψη 17).

91. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η διαδικασία αντικαταστάσεως της ακυρωθείσας πράξεως μπορεί να επαναληφθεί από το συγκεκριμένο σημείο κατά το οποίο συνέβη η παρανομία, η δε ακύρωση κοινοτικής πράξεως δεν επηρεάζει αναγκαστικά τις προπαρασκευαστικές πράξεις⁶¹, οπότε το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε κάλλιστα να αποδεχτεί τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν σε σχέση με τα προϊόντα του τίτλου της κλάσεως 12, εφόσον το κρίνει σκόπιμο.

92. Λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων παρατηρήσεων, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

VI – Δικαστικά έξοδα

93. Κατά τα άρθρα 138, παράγραφος 1, και 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως και δεδομένου ότι υφίσταται σχετικό αίτημα του EUIPO και της Scooters India, η Brandconcern πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδα των δύο αναιρεσιβλήτων.

VII – Πρόταση

94. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο:

- 1) να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως της Brandconcern BV κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση T-51/12, Scooter India κατά ΓΕΕΑ – Brandconcern (LAMBRETTA).
- 2) να καταδικάσει την Brandconcern BV στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Scooters India Ltd.

61 — Βλ. απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1998, Ισπανία κατά Επιτροπής (C-415/96, EU:C:1998:533, σκέψεις 31 και 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).